

Project Name: [Western Gilaki](#)

Book Name: [James](#)

Email: Info@korpu.org

WebSite: www.korpu.org

يعقوبِ نامہ

۱

۱ یعقوبِ جا، خُدا و عیسیٰ مسیحِ خُداوندِ غلام،
دوازده قبیلہ رہ کی پَخشید.
سلام!

شیمہ ایمانِ امتحانِ کودن

۲ امی برازان، ہر زما ت کی جورواجور امتحانات دُرون دکفتید، ہمہ اوشان

پیلہ شادی بدانید! ۳ چونکی دانیدی وقتی شیمہ ایمان امتحان ببہ، صبر و تحمل بہ بار آورہ. ۴ پس وائلید صبر و تحمل کاملاً خو ثمرہ ی فادہ تا بی عیب و کامل ببیید و ہیچی دُرون کم ندرید. ۵ اگر ایگس شیمہ میان حکمت نارہ، اون خُدا جا بخوائہ، ہو خُدائی کی بدونِ سرکوفت و دس و دلبازی آمرا ہمہ کس پخشہ، اونم خوائہ فدن. ۶ ولی ا آدم بایستی ایمان مرہ بخوائہ بی اونکی شک بُکونہ، چون کسی کی شک بُکونہ، هطو دریا کول مانستہ کی باد اون ا طرف ا طرف فاکشہ. ۷ آجور آدمی گمان نُکونہ کی، خُداوند جا ایچی فیگیرہ، ۸ اون دودلیلہ آدم، و ہیئتہ جہ خورائان دُرون ثبات نارہ.

۹ نادار برار بایستی خو سرلندی رہ کی درہ فخر بُکونہ، ۱۰ و پولدار آدم بہ خو فروتنی افتخار بُکونہ، چونکی ایٹا واشی گل مانستن از بین شہ. ۱۱ هطو کی آفتاب خو سوزان گرما مرا بُجور آہ و واش خُشکا کونہ، و اونِ گول فیوہ و اون قشنگی از بین شہ، پولدار آدمم هطو خورائان دُرون کی پیش بیگیفته از بین شہ.

۱۲ خوشا بہ حال اونکی امتحان بار جیر صبر و تحمل مرا تاب باورہ، چون

وقتی کی امتحان دُرون سربلند بیرون بایه، اُتاجی کی زندگی بخشہ فیگیرہ۔ تاجی کی خُدا اُکسانی وادہ بدہ، کی اون دوست دَریدی۔

^{۱۳} ہیگس وقتی وسوسہ بہ، نیگہ: «خُدائہ کی مرہ وسوسہ کونہ،» چونکی خُدا ہی بَدی اُمرہ وسوسہ نیبہ، و ہیگس وسوسہ نُکونہ۔ ^{۱۴} ولی وقتی کی اینفر وسوسہ بہ، خودشہ هوا و ہوس کی اون گول زنہ و بہدام تودہ۔ ^{۱۵} بازین وقتی هوا و ہوس شکم اوسانہ، گُناہ زایہ و گُناہ وقتی کاملاً پیلہ بہ، مرگ بہ دُنیا آورہ۔

^{۱۶} می عزیز براران، گول نُخورید! ^{۱۷} ہر خُرْم پیشکش و ہر کامل پیشکش، آسمان جا ایسہ، نوران پُر طرف جا آیہ و اون دُرون ہی تغیری نَنہ و نہ ہی سایہ ئی کی تغیر جا بہ وجود باموی۔ ^{۱۸} اون، خو ارادہ مرا، اُمرہ جہ کلام حق خلق بُکودہ تا امان اون نوبر مخلوقات بیبیم۔

کلام اِشتاوستن و بجا آوردن

^{۱۹} می عزیز براران اَنہ بدانید: ہرگس بایستی اِشتاوستن دُرون تَند، گب زَن دُرون یواش و غیظ دُرون آرام بہ! ^{۲۰} چونکی آدمی غیظ، او صالحی کی خُدا خواویہ بہ بار ناورہ۔ ^{۲۱} پس ہرجور فساد و ہرجی کی شرارت جا باقی بمانستہ شیمہ جا دور کونید و فروتنی اُمرہ کلامی کی خُدا شیمہ دیل دُرون بکاشتہ قُبیل بُکونید۔ اُکلامی کی تانہ شیمہ جانان نجات بدہ۔

^{۲۲} ولی کسانی بیبید کی خُدا کلام عمل کونیدی، نہ اُنکی فقط اون اِشتاویدی؛ شمر اُگول نزنید! ^{۲۳} چونکی اُگہ ایگس خُدا کلام بیشتاویہ ولی اون عمل نُکونہ، هُطو اونیہ مانہ کی آینہ دُرون خو دیم فندرہ، ^{۲۴} چون اون، خورہ آینہ دُرون دینہ، ولی هُطو کی اون جا دور بہ، خو قیافہ ی جہ خاطر بہ۔ ^{۲۵} ولی اونکی کامل شریعت، کی شریعت آزادی ایسہ چوم بُدوختہ و اِشتاویہ و جہ خاطر نہرہ بلکی اون عمل کونہ، اون خو کار دُرون برکت گیرہ۔

^{۲۶} اُگہ ایگس خیال بُکونہ دیندار و نتانہ خو زوان جُلوی بیگیرہ، اون خورہ گول زَن درہ و اون دینداری ہی ارزشی نارہ۔ ^{۲۷} پاک و خالص دینداری اُمی پُر، خُدا دید دُرون اَنہ : یتیمان و ویوہ زناکان دس مصیبت دُرون گیفتن و اُمرہ ا فاسد دُنیا جا دور داشتن۔

فرق نُن گناہ

۱ می براران، سُمان کی آمی خُداوند عیسیٰ مسیح، اُ خُداوند جلالِ ایمان دَریدی، نَبایستی آدمان میان فرق بَنید. ۲ چون آگہ اینفر ایتا اَنگوشتر طلا و قشنگ لباس مرا شیمہ مجلس دُرون بایہ و ایتا نادار آدمم ژنדרہ لباس امرآ بدُرون بایہ، ۳ و اُ موقع سُمان اونیہ کی قشنگ لباس دُکودہ دَرہ بیشتر تحویل بیگیرید و اونِ بیگید: «بیا اُ حُب جا سر بینیش»، ولی اُ نادار آدم بیگید: «ہویا باس!» و یا: «آیا می پا جیر زمین سر بینیش»، ۴ مگہ سُمان شیمہ میان فرق نَنئیدی و سُرور فکران امرآ قضاوت نُکودیدی؟

۵ عزیز براران، گوش فدید! مگہ خُدا اُ دُنیا نادارانِ انتخاب نُکودہ تا ایمان دُرون دولتمند بیبید و اُ پادشائی وارث بیبید کی خُدا اوشانی کی اونِ دوست دَریدی وادہ فدہ؟ ۶ ولی سُمان فقیر آدمِ بی حُرمتی بُکودیدی. مگہ پولدار آدمان نیئید کی شیمہ سر ظلم کونیدی و شمرآ بہ محکمہ فاکشیدی؟ ۷ مگہ اوشان نیئید کی او حُب اسمِ کی شیمہ سر نہہ، کُفر گیدی؟

۸ اگر سُمان راس راستی شاہانہ شریعتِ مطابق مُقدس بینویشتہ بجا باورید کی گہ: تی ہمسادہ یِ ہطوتی جان مانستن دوست بدر»، حُب کار کونیدی. ۹ ولی آگہ فرق بَنید، گنا بُکودہ ئید و شریعت، شمرآ تخصیر کار دینہ و شمرآ محکوم کونہ. ۱۰ چونکی آگہ اینفر تمان شریعتِ بجا باورہ ولی ایتا جہ اوشان دُرون کم کاری بُکونہ، تمان اُ شریعت دُرون گناہکار ایسہ. ۱۱ چون اُ خدای کی بُگفت: «زینا نُکون»، ہطوئم بگفت: «قتل نُکون». تو آگہ زینا نُکونی ولی قتل بُکونی، شریعتِ قانونِ بشکنہئی.

۱۲ پس اُ کسانِ مانستن گب بَزئید و عمل بُکونید کی دَنیدی مطابق شریعتِ آزادی، اوشان رہ داوری بہ، ۱۳ چونکی داوری نسبت بہ اونکی رحم نُکودہ، بی رحم خوائہ بوستن. رحم، داوری سر حریف بہ!

ایمان بی اعمال بمرده یہ

۱۴ می براران، آگہ اینفر ادعا بُکونہ کی ایمان دَرہ، ولی اعمال نَدَرہ چی فایدہ دَرہ؟ آجور ایمانی تانہ اونِ نجات بدہ؟ ۱۵ آگہ ایتا برار یا خواخور، خو ہر روج خوراک و لباس رہ محتاج بہہ ۱۶ و اینفر جہ سُمان اوشانِ بگہ: «بیشید بہ سلامت، گرم و سیر بیبید»، ولی اوشان خواستہ ثان جسمی برآوردہ نُکونہ، چی فایدہ دَرہ؟ ۱۷ پس خالی ایمان، اگر اعمال امرآ نہہ، بمرده ی.

۱۸ ولی امکان درہ کی اینفر بگہ: «تو ایمان درِی و منم اعمال درم!» تو تی ایمان بی اعمال مرہ نیشان بدن و منم می ایمان می اعمال مرا ترہ نیشان دنم. ۱۹ تو باور درِی کی خدا ایتای. حُب کونی! حتی دیوانم آجور باوری دریدی و ترس جا پرکیدی!

۲۰ ای نادان، خوائی بدانی کی چرہ ایمان بی اعمال ثمر ناره؟ ۲۱ مگہ آمی جد ابراهیم خو اعمال مرا صالح بیشمارده نبوسته، اُ موقع کی خو پسر اسحاق قربانگا سر پیشکش بُکوده؟ ۲۲ دینی کی اون ایمان و اعمال با ہم کار کودید، و اون ایمان، اون اعمال مرا کامل بُبوست. ۲۳ و توارت اُ بینویشته به حقیقت فارسه کی گہ: «ابراهیم، خُدا ای ایمان باورد و آن اون رِه صالحی بیشمارده بُبوست»، و ابرهیم خُدا ریفق دُوخواده بُبوست. ۲۴ پس دینیدی اعمال آمرای کی آدمی صالح بیشمارده به، نه فقط ایمان مرا. ۲۵ هوطوئم مگہ فاحشه راحاب خو اعمال مرا صالح بیشمارده نبوست، اُ موقع کی قاصدان پناه پده و اوشان ایتا دیگہ را جا روانه کود؟ ۲۶ هطو کی تن روح جا سیوا ببه میره، ایمانم اعمال جا سیوا ببه میره.

۳

زوانِ بلا

۱ می برازان، نبه کی خیلی جه سُمان خُدا کلام معلم بوستن دُمال ببید، چونکی دانیدی امان معلمان رِه، سخت تر داوری خوائه بوستن. ۲ چونکی امان خیلی رائان دُرون خطا کونیمی. آگہ اینفر خو گب زئن دُرون خطا نُکونه، کامله آدمه و تانه تمان خو تن جُلوی بیگیره. ۳ آگہ امان اسبان دهن سر، دهنه دودیم اوشان رام کونیم و تانیم تمان اوشان تن هر سمت کی بخوائیم ببریم. ۴ کشتی ئانم ببیدینید: هرچن کی اوشان پيله ئید و تُند باد اوشان تکان دئه، ولی ایتا کوچی سُکان، تانه ایتا پیلی کشتی هر سمت کی ناخُدا بخوائه بیره. ۵ پس هطوئم، زوان ایتا کوجدانه عضو، با ا حال پيله پيله ادعائان دره. ایتا کوجدانه جرقه تانه ایتا پيله جنگل آتش بزنه. ۶ زوانم آتشی؛ ایتا دُنیا نادرستی. ایتا جه آمی اوسم و اعضا کی تمان آدمی وجود کثیف کونه و تمان اون زنیگی آتش زنه، آتشی کی جهندم اون واگیرانه! ۷ آدمی، همه جور جانور و پرنده و خزنده و دریا دُرون جاندارن رام کونه و بُکوده دره، ۸ ولی هی آدمی نتانه زوان، رام کونه. زوان شروری ایسه کی سرکشه

وگشندہ زہر جا پُر!

^۹آمی زوان مرا خُداوند و پتر، موارک خونیم و هو زوان مرا، آدمانی کی خُدا مانستن خلق بُبوستید لَعنت کونیم. ^{۱۰}ایتا دَهن جا، ہم برکت بیرون آیه ہم لَعنت! آی می براران، خُب نیه کی اَطو ببه. ^{۱۱}مگہ به ایتا چشمہ جا ہم شیرین آب بیرون بایہ، ہم شورآب؟ ^{۱۲}می براران، مگہ به آنجیل دار، زیتون باورہ؟ یا رَز دار، آنجیل فدہ؟ هطوئم شور چشمہ نتانہ شیرین آب فدہ.

آسمانی حکمت

^{۱۳}شیمہ میان کی حکیم و عاقیلہ؟ وَتَلید اون، خو خُب زیندگی کودنِ آمرا نیشان بدہ، اُعمالی کی فروتنی آمرا ایسہ، و حکمت جا سر چشمہ گیرہ. ^{۱۴}ولی آگہ شیمہ دیل دُرون زرخ حسودی و خودخوائی دَریدی، شمرا نیگیرید و ضد حقیقت گب نزنید. ^{۱۵}آجور حکمتی آسمان جا نایہ، بلکی زمینی و نفسانی و شیطانیه. ^{۱۶}چون هر جا کی حسودی و خودخوائی بمانہ، اویا ولوا و ہمہ جور زِشت کردکار نئہ.

^{۱۷}ولی اُ حکمتی کی آسمان جا ایسہ، اول پاک، بازون صلح جو و آرام ایسہ و نصیحت گوش کونہ، و خُب ثمرات و رحمت جا پُر و فرق نئن و ریا جا دورہ! ^{۱۸}صالحی، محصولی ایسہ کی صلح و صفا دُرون و صلح جو آدمانِ دس مرا بکاشتہ بہ.

۴

هُشدار دُنیا پرستی رہ

^۱چی باعث بہ شیمہ میان دعوا ببه و چی باعث بہ شیمہ میان جنگ و جدال دکفہ؟ مگہ شیمہ هوا و هوس واسی نیئہ کی شیمہ وجود دُرون جنگستن دَرید؟ ^۲ایچی ناجہ یَ دَریدی و اُ موقع کی اون بہ دست ناوریدی آدم کوشیدی. طمع کونیدی و اُ موقع کی نتانید اون بہ دست باورید جنگ و دعوا راہ تَوَدیدی، سُمان ناریدی آنہ واسی کی درخواست نُکونید! ^۳اُ موقع ایی ئم کی درخواست کونیدی، فَنگیریدی چون بد نیت آمرا درخواست کونیدی تا شیمہ هوا و هوس ئان رہ استفادہ بُکونید. ^۴آی زیناکاران، مگہ نانیدی کہ دُنیا مرہ دوستی کودن خُدا مرا دُشمندی کودنہ؟ پس هرکس آنہ دُمال دبہ کی دُنیا مرہ دوستی بُکونہ خورہ خُدا دُشمند بُکودہ درہ. ^۵یا آنکی خیال کونیدی مُقدس

بینیویشتہ ہچین بگفتہ: «خدا نسبت بہ اُروحي کی آمی دُرون بنا خیلی غیرت دره؟»^۶ ولی خُدا ویشتر فیض بخشہ. آنہ واسی گہ:
 «خُدا اوشان جُلُو کی مغرورید ایسہ،
 ولی فروتنانَ فیض بخشہ.»

^۷ پس شُمان خُدا جا اطاعت بُکونید. ابلیس جُلُو بآسید و اون شیمہ جا فرار کونہ.^۸ خُدايَ نزدیک بید و اونم شمرأ نزدیک بہ. آی گناہکاران شیمہ دستانَ پاکا کونید و آی شُمان کی دو دیل ایسید، شیمہ دیلانَ پاکا کونید.^۹ بہ حال زار دَکفید و گریہ زاری بُکونید. شیمہ خندہ ماتم بہہ و شیمہ خوشحالی، غُرصہ.
^{۱۰} خُداوند جُلُو شمرأ فروتن بُکونید کی اون شمرأ سریلند کونہ.^{۱۱} آی براران ہمدیگر بَد نیگید. ہرکس ایتا برارِ ضد بَد بگہ یا خو برارِ داوری بُکونہ، شریعتِ ضد بَد بگفتہ و شریعتِ داوری بُکودہ درہ. ولی آگہ تو شریعتِ داوری بُکونی، تو شریعتِ داورِ بُوستہ ای نہ اُکسی کی اونَ بجا آورہ!
^{۱۲} فقط اینفر ایسا کی شریعتِ فدہ و داورِ، اون ہونہ کی تانہ نجاتِ بدہ و ہلاک کونہ. پس تو کی بیبی کی تی ہمسادہ ی داوری بُکونی!

افتخار فردا واسی

^{۱۳} ہسّا شُمان کی گیدی: «ایمروج یا فردا اُشار یا اُشار شیم و اپی سال او یا ایسیم و تجارت کونیم و سود خوائیم کودن»،^{۱۴} با اُحال شُمان حتی نَنیدی کی فردا چی خوائہ بہہ. شیمہ زیندگی چیسہ؟ ہطو بخار مانستنہ کی اپی دَم ظاہیر بہ و بازون از بین شہ.^{۱۵} پس بایستی اُطو بیگید: «اگر خُداوند بخوائہ زندہ مانیم و آکار یا آکار کونیم.»^{۱۶} اُجور کی معلومہ شُمان، شیمہ غرورِ رہ افتخار کونیدی. تمان اُجور افتخار کودنانِ بدہ.
^{۱۷} پس ہرکس بدانہ کی کویتا کار دُرستہ و اونَ انجام ندہ، آن، اُ آدم رہ گناہ بہ حساب آہ.

۵

ہشدار پولداران رہ

^۱ و اما شُمان آی پولداران، گریہ و شیون بُکونید، چونکی مصیبتان شیمہ رافا ایسا.^۲ شیمہ مال و منال بیوُخستہ و شیمی رختانَ بید بزہ!^۳ شیمہ طلا و نقرہ موران بزہ درہ، و اوشانِ مورانِ ضد شُمان گوائی خوائید دَن، و ہطو آتہ

مانستن شیمه تن گوشت خوره. شمان آخرتا روجان دُرون، مال و منال جما کودید! ۴ هَسا اُکارگران کی شیمه زمین سر دِرو بُکودید، و شُمان قاب بازی مرا اوشان مُزدَ فاندَئید، شیمه ضد فریاد زَنیدی و دِروکونانِ فریاد، خُداوند لشگرانِ گوشِ فارسه. ۵ شُمان زمین سر ناز و نعمت و عیش و نوش دُرون زیندگی بُکودید، و شیمه دیلانِ کُشتار روجِ واسی پِروار بُکودیدی! ۶ شُمان اُ صالح آدم، محکوم بُکودید و بُکوشتید. اون شیمه جُلُو مقاومت نُکود.

صبرِ مصیبتِ دُرون

۷ پس آی براران، تا اُ روج کی خُداوند بایه صبر بُکونید. فَندرید کی چُطو کشاورز رافا ایسه تا زمین خو با ارزش محصولِ باوره؛ چُطو صبر کونه تا پائیز و بهارِ وارث، زمین سر بواره. ۸ پس شُمانم صبر بدارید، و شیمه دیلِ قُرص ببه چونکی آمی خُداوندِ آمون نزدیک! ۹ براران، همدیگر ضد غُرغُر نُکونید، تا شمراگم داوری نبه، بیدنید؛ 'داور' دَر سر ایسا. ۱۰ 'براران، اُ پیغمبران جا کی خُداوند نام اُمرآگب زَنیدی، مصیبت و صبرِ درسِ یاد بیگیرید. ۱۱ اما خوش به حال اوشانی کی صبر و تحمل بُکودید. شُمان ایوبِ صبر و تحمل باره بشتاوستید، و دانیدی کی خُداوند آخربسر اونِ اُمرآچی بُکود، چونکی خُداوند بی حد حیساب مهربان و بخشنده ی. ۱۲ می براران، ولی جه همه مهمتر آنه کی قسم نُخورید؛ نه آسمان، و نه زمین و نه هیچی دیگر، بلکی، و تَلید شیمه 'بله' هو بله ببه، و شیمه 'نه' هو نه، نبه کی محکوم ببید.

دُعا ایمانِ اُمرآ

۱۳ شیمه میان کیسه کی عذاب کشن دره؟ و تَلید دُعا بُکونه. شیمه میان کیسه کی خوشحاله؟ و تَلید حمد و ثنا سرودِ بخوانه. ۱۴ شیمه میان کیسه کی ناخوش ببه؟ و تَلید کلیسا ریش سفیدانِ دوخوانه و اوشان، اون ره دُعا بُکونید و خُداوندِ نامِ مرا اونِ روغنِ اُمرآ مسح بُکونید. ۱۵ ایمانِ اُمرآ دُعا کُودن، ناخوشِ نجاتِ دِئه و خُداوندِ اونِ ویریزانه، و آگه او آدم گنائی بُکوده ببه، ببخشه ببه. ۱۶ پس، همدیگر ورجا شیمه گنئانِ اعتراف بُکونید و همدیگر ره دُعا بُکونید تا شفا بیگیرید. صالح آدم دُعا، پیله قوّتِ اُمرآ عمل کونه.

۱۷ ایلیایِ پیغمبرِ آمی مانستن ایتا آدم بو، ولی وقتی تمان خو وجود اُمرآ دُعا بُکود کی وارثِ نواره، سه سال و نیم زمین سر وارثِ نوارست؛ ۱۸ و او موقع کی

ايوارده دُعا بُكود، آسمان جا وارث بوارست و زمين خو محصولَ به بار باورد.
۱۹می براران، آگه ايگس شيمه ميان حقيقتِ جا دورَ به و اينفر ديگر اونَ
واگردانه، ۲۰آآ دم، بدانه هر گسِ كِي ايتا گُناهُكارَ گُمرَهي جا واگردانه، اونِ جانَ
مرگِ جا نجات بده دره و خيلي گُناانَ خوائه پوشانن.

